

BLUES

MAGAZINE

ALL ABOUT BLUES MUSIC AND MORE

Mora & Bronski - 50-50

Format: CD / Label: Busker Records

Releasedatum: 30 maart 2018

Tekst: Peter Marinus

Recensie: Mora & Bronski – 50-50

Mocht je nog op zoek zijn naar een soundtrack om de te verwachte zwoele zomeravonden muzikaal te omlijsten en je wilt daar toch een bluesy geluid bij, dan heb ik wellicht de perfecte tip voor je. Het Italiaanse duo **Mora & Bronski** heeft namelijk een album afgeleverd waarop maar liefst zestien nummers staan, die stuk voor stuk heerlijk loom klinken. Het gaat hier om een akoestisch project van Fabio Mora en Fabio "Bronski" Ferraboschi, beiden op zang en akoestische gitaar. Zij worden op het album bijgestaan door een aantal gastmusici.

De blues speelt een belangrijke rol in hun muziek maar wordt af en toe ook vermengd met andere stijlen zoals folk, Caribische muziek, typisch Italiaanse muziek, reggae en cajun. Mora & Bronski schijnen al zo'n 20 jaar ervaring te hebben en dan wordt het toch hoog tijd, dat wij ze ook eens gaan ontdekken, lijkt mij.

Het album begint meteen al heerlijk ontspannen met *Spaghetti Blues*, een folky bluesnummer met bijbehorende lome zang, zacht tikkende percussie, een banjo, een slide gitaar en zelfs een fluit. Ik heb er een term voor bedacht: Mediterrane blues! *Pistol Packin' Mama* is een oud nummer uit 1943, oorspronkelijk van Al Dexter en zijn Troopers. In de Italiaanse versie is dit een loom voortstampende countryblues met aandoenlijke Engelse uitspraak. In *Mezzanera* klinken Mora & Bronski al het Italiaanse antwoord op G Love. Een bluesy shuffle met een Caribisch tikkende ritme. *The Fat Man* is bekend en geschreven door Fats Domino en krijgt hier een warme countryblues uitvoering met gastpianist Max Lazzarin. Van de heerlijk ontspannen roots song *Carezze All'ossigeno* gaat de zon vanzelf al schijnen. *No Potho Reposare* is een heel intieme folkie ballad en in het lome *Keep It To Yourself* komen herinneringen aan de oude Mungo Jerry en zelfs aan het 70's werk van Eric Clapton boven drijven.

Gitarist Lorenz Zadro treedt als gast aan in *Anarcos*, dat met zijn ontspannen tikkende tablas, ergens tussen het balladwerk van Zucchero en Chris Rea in zit. *The Backdoor* is een oud cajun nummer van D.L. Benard en is een Franstalig nummer met vrolijke fiddle en accordeon. Door het gebruik van de mandoline krijgt *Appuntamento* een typisch zomers Italiaans geluid. Ook wanneer een op zich rauw nummer van R.L. Burnside, *See My Jumper Hangin' Out On The Line*, gecoverd wordt blijft het lome geluid van Mora & Bronski intact. Van de cover van het Daniel Lanois nummer *Jolie Louise*, een mix van cajun en rock & roll, word je automatisch vrolijk. Dat geldt ook voor de stuwende uitvoering van de traditionele gospelsong *This Train Is Bound For Glory*. Na de afsluier van het album, de hijgerige bluesy ballad *Vudumanti*, verzeker ik je, dat je dit album gewoon nog een keer aanzet om nog even wat langer van de zwoele zomeravond te genieten.